

ÎNCHEIERE

04 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Melnic Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Victor împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Metrou Cash & Carry Moldova”, Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, radierea înscrierilor din carnetul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 17 aprilie 2014, Melnic Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Metrou Cash & Carry Moldova”, Societate cu Răspundere Limitată (în continuare – ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, radierea înscrierilor din carnetul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, la data de 17 aprilie 2014 a depus cerere de repunere în termen de adresare în instanța de judecată cu acțiunea de anulare a ordinului și restabilire în funcție, din motiv că inițial s-a adresat la Judecătoria Bălți, rezultînd din prevederile art. 39 alin.(3) și (7) din Codul de procedură civilă.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în cadrul ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, mun. Bălți în funcție de Șef al Departamentului produse alimentare proaspete.

Susține că a respectat disciplina muncii, a îndeplinit toate obligațiunile funcționale cu bună-credință și nu a săvîrșit careva acțiuni culpabile.

Menționează că, la data de 10 ianuarie 2014, ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, marketul Bălți a emis ordinul nr. 1 din 10 ianuarie 2014 privind desfacerea contractului individual de munca în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, ca

temei servind încălcarea prevederilor pct.5.2 din contractul individual de muncă nr.566 din 15 decembrie 2005, a contractului privind răspunderea materială deplină nr.44 din 24 decembrie 2008 și fișa de post-responsabilități.

Consideră ordinul ilegal, deoarece nu a încălcat prevederile pct.5.2 al contractului individual de munca nr.566 din 15 decembrie 2005, contractul de răspundere materială deplină nr.44 din 24 decembrie 2008 și fișa de post-responsabilități, despre ce a anunțat angajatorul prin intermediul notelor explicative și cererii prealabile din 21 februarie 2014.

Specifică faptul că, la data de 13 august 2013, a fost creat Sindicatul „Euromuncasind” în cadrul ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, iar la data de 17 noiembrie 2013 fiind ales în calitate de președinte al acestuia.

Declară că, la emiterea ordinului nr. 1 din 10 ianuarie 2014 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, angajatorul a încălcat prevederile art. 87 alin. (2) din Codul muncii, nu s-au luat în considerare prevederile art. 16 alin. (4) și art. 33 din Legea sindicatelor nr.1129 din 07 iulie 2000, iar prin acțiunile ilegale ale angajatorului i s-a afectat onoarea și reputația profesională.

În urma concretizărilor cerințelor solicită anularea ordinului nr.1 din 10 ianuarie 2014 emis de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL Bălți privind desfacerea contractului individual de muncă; restabilirea în funcție de Șef al departamentului produse alimentare proaspete, magazine Metro Bălți; încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă în sumă de 180933,80 de lei; radierea înscrisurilor din carnetul de muncă nr. 05 din 10 ianuarie 2014; încasarea sumei de 124392 de lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 iunie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Victor împotriva ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, repararea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut faptul că reclamantul a comis sustragerea în proporții mici din avutul ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL prin abuz de serviciu, fiind încetat procesul contravențional din motivul intervenirii termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

La fel, prima instanță a conchis că ordinul de eliberare din funcție nr.1 din 10 ianuarie 2014 este legal, iar reclamantul Melnic Victor nu a prezentat probe care ar indica asupra ilegalității acestuia.

Totodată, instanța a conchis că nu are temei pentru a admite cerințele reclamantului cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral, deoarece concedierea reclamantului a fost legală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Melnic Victor și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 15 decembrie 2015 Melnic Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2016 s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015 și s-a remis pricina la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Melnic Victor și s-a menținut hotărârea primei instanțe

La data de 09 februarie 2017 Melnic Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea, neelucidând circumstanțele importante ale pricinii.

Susține că ordinul de concediere a fost emis după 7 luni de la finalizarea anchetei de serviciu, fiind în contradicție cu art. 209 alin.(2) din Codul muncii.

Consideră că instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile art.87 alin.(2) și (3) din Codul muncii, cu toate că organul sindical și-a exprimat dezacordul cu privire la eliberarea din funcție a recurentului, invocând explicațiile date la pct. 57 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.12 din 03 octombrie 2005.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 15 decembrie 2016 (vol.1, f.d.256-267), iar cererea de recurs a fost expediată la data de 09 februarie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (vol.2, f.d.7), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, ordinul de concediere a fost emis după 7 luni de la finalizarea anchetei de serviciu, fiind în contradicție cu art. 209 alin.(2) din Codul muncii nu pot fi reținute, deoarece ordinul contestat a fost emis după desfășurarea procedurii penale care s-au finisat cu emiterea ordonanțelor Procuraturii mun. Bălți din 16 decembrie 2013 și 30 decembrie 2013 (vol.1, f.d.51-52, 54), iar perioada desfășurării acțiunilor penale nu se include în termenul prevăzut la articolul indicat supra, or conform acestuia, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, iar în urma reviziei sau a controlului activității economico-financiare – după expirarea a 2 ani de la data comiterii. În termenele indicate nu se include durata desfășurării procedurii penale.

Nu pot fi reținute nici cele invocate în recurs precum că instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile art.87 alin.(2) și (3) din Codul muncii, cu toate că organul sindical și-a exprimat dezacordul cu privire la eliberarea din funcție a recurentului, invocînd explicațiile date la pct. 57 din hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.12 din 03 octombrie 2005, deoarece în temeiul căruia a fost concediat recurentul (art. 86 alin.(1) lit. k) din Codul muncii), era necesar acordul preliminar al organului sindical ierarhic superior, iar procesul-verbal nr.7 al Consiliului sindical „Euromuncasind” din 28 decembrie 2013 (vol.1, f.d.16-19) reprezintă opinia consultativă a organului sindical care nu este obligatorie pentru angajator. Totodată, sindicatul „Euromuncasind”, conducător al cărui este recurentul Melnic Victor (vol.1, f.d.15), nu este asociat al unei federații sau confederații și nu are organ ierarhic superior, respectiv au fost respectate exigențele art. 87 alin.(2) și (3) din Codul muncii potrivit cărora, concedierea persoanei alese în organul sindical și neeliberate de la locul de muncă de bază se admite cu respectarea modului general de concediere și doar cu acordul preliminar al organului sindical al cărui membru este persoana în cauză. Conducătorii organizației sindicale primare (organizatorii sindicali) neeliberați de la locul de muncă de bază nu pot fi concediați fără acordul preliminar al organului sindical ierarhic superior.

Mai mult, recomandările Curții Supreme de Justiție și hotărîrile Plenului Curții Supreme de Justiție reprezintă evaluări ale practicii judiciare existente și aserțiuni cu privire la modul de punere în aplicare a legii, avînd caracter consultativ și nu pot constitui baza formală a hotărîrilor judecătorești, pentru că nu sunt izvoare oficiale de

drept.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și o apreciere a probelor efectuate de acesta care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au interpretat elocvent și au aplicat corect normele de drept incident speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Melnic Victor, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Melnic Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu